

[Ravn.]

tilslutning af byplannævnet skønner det ønskeligt og rimeligt. Det vil altså sige, at man i fremtiden kan vente, at lovens regler vil finde anvendelse adskillige andre steder end de i lovforslaget udtrykkeligt nævnte.

Hele den foreslåede inddeling med inderzoner, mellemzoner og yderzoner forekommer mig at være lidt skematisk og indviklet, og jeg er ikke helt sikker på, at disse bestemmelser ikke kan komme til at kolliderer med det praktiske liv, med den private ejendomsret og med de enkelte kommuners interesser.

Derfor er det, at jeg, som jeg sagde før, med nogen ængstelse anbefaler lovforslaget. Men jeg vil udtrykke ønsket om, at loven må blive administreret på en sådan måde af ministeren, at vi kan blive glade for den i de bymæssige bebyggelser, og det er ud fra den betragtning, jeg på mit partis vegne anbefaler lovforslaget til velvillig behandling og til vedtagelse i det høje landsting.

Om det andet lovforslag, nemlig forslag til lov om ændring af loven om byplaner, som ligger noget på linie med det, jeg nu har omtalt, skal jeg ganske kort sige, at vi finder det naturligt, og at vi kan anbefale det til velvillig behandling og vedtagelse i landstinget.

Bouet: Således som udviklingen er forløbet i en lang række år, specielt her i hovedstaden og dens omegnskommuner, hvor private, kommuner og sociale boligforeninger bygger spredt på store områder uden nogen egentlig samlet plan, er det påkrævet, at der skabes ordnede forhold på dette område. Selvom også jeg er liberal, hilser jeg dog med tilfredshed, at der her, således som lovforslaget nu er ændret, bliver mulighed for at skabe orden netop på dette område. Forholdet er nemlig det, at visse bygherrer søger at sikre sig en byggegrund, som er godt beliggende i nærheden af kommunikationsmidler, eller hvor man kan regne ud, at der er muligheder for sådanne, og resultatet af dette byggeri bliver, at der inddrages store arealer, som måske aldrig vil kunne blive fuldt bebygget, hvilket medfører, at udgifterne til kloakvæsen, vejvæsen, vandforsyning, o. s. v. bliver uforholdsmæssigt store.

Mit parti har då også, både da lovforslaget var fremme i april 1948, og da det blev genfremsat i efteråret 1948, erklæret sig indforstået med, at her var et problem, der trængte sig på, og som måtte løses, og de betænkeligheder, som blev fremført fra

mit partis side, angik ikke selve princippet, men de enkelte bestemmelser i lovforslaget.

Udvalget i det andet høje ting har jo nu udført et meget stort arbejde i det halve år, der er gået, og der er, også ved imødekommenhed fra den højtærede minister for byggeri og boligvæsen, opnået enighed, så at der nu foreligger et af folketinget enstemmigt vedtaget lovforslag.

Når vi har kunnet gå med til de ændringer, der er foretaget, er det, fordi der igennem dem efter vor opfattelse er sket betydelige forbedringer. Dette, at der nu bliver tale om både yderzoner, inderzoner og mellemzoner — mellemzonerne er jo kommet til ved udvalgets behandling —, medfører, at der kan ske en rolig udvikling, særlig i mellemzonerne, og at man kan forberede disse mellemzoners senere overgang til at blive inderzoner, og det synes vi er en meget fornuftig foranstaltning.

Hvad vi også er særlig tilfredse med, er dette, at et rigsdagsudvalg nu får lejlighed til at følge de planer, som byplannævnet lægger; det bliver altså nu ikke ministeren, der i første række skal tage bestemmelse om, hvilke forslag der skal fremsættes, men planerne kommer fra byplannævnet til ministeren, som så naturligvis må bringe dem videre, hvis han finder det fornødent. De skal da forelægges dette rigsdagsudvalg, som derved får indflydelse på afgørelsen af, om det er nødvendigt, at de foreslåede ændringer vedtages ved særlig lov. Vi er med denne bestemmelse kommet bort fra disse bemyndigelser, som giver ministeren hele magten, og det er vi tilfredse med, for den pågældende minister kan jo have diktatornykker — det gælder ikke den nuværende højtærede minister for byggeri og boligvæsen, men man ved aldrig, hvad der kan komme.

Vedrørende mellemzonerne gives der særlige regler for at bevare disses karakter, og disse bestemmelser fremmer jo også kolonihavebevægelsen og muliggør, at folk med mindre midler kan købe sig en grund og kan komme lempeligt over de udgifter, som senere vil løbe på, når der skal bygges, hvis mellemzonerne bliver inderzoner. Jeg er også meget tilfreds med bestemmelsen om, at de, der bebor et kolonihavehus om sommeren, skal have en beboelseslejlighed et andet sted, og at kolonihavehuset kun må beboes fra 1. maj til 30. september. Men ikke mindst er vi tilfredse med de bestemmelser, der er kommet ind om erstatning til ejere, der har ejendomme, hvor man kan skønne, at ejendommens værdi vil synke som følge af byplanens bestemmelser, og ligele-